

ת"פ 66578/07/20 - מדינת ישראל נגד חוסאם קוואמלה, מחמוד נאצר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 66578-07-20 מדינת ישראל נ' קוואמלה ואח'

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה
המאשימה:
נגד

הנאשמים:
1. חוסאם קוואמלה
2. מחמוד נאצר

החלטה

ביום 6.4.22 הוריתי לב"כ הצדדים להגיש כפירתם, וזאת בתוך שבועיים ימים.

כמו כן, אפשרתי לב"כ הנאשם 1, עו"ד וליד שנאן, להסביר מדוע לא יוטלו על הנאשם 1 הוצאות בגין הדחיות הרבות בתיק (ועל כך שהנאשם 1 וסנגורו לא התייצבו לדיונים).

בחלוף כחודש ימים לא הוגשו מטעם נאשם 1 תגובה כלשהי ואף לא כפירה בכתב!

על התנהלותו הדיונית של הנאשם 1 הרחבתי בהחלטתי האחרונה. התייחסתי, בין השאר, לחובתו של הסניגור להתייצב לדיונים בעניינו ולקדם את ההליך ככל יכולתו. לשיטתי מדובר בחובה בסיסית ביותר.

אפרט:

ביום 18.11.20 הסניגור, ב"כ הנאשם 1, לא התייצב ולכן הדיון נדחה תוך שהוצא צו הבאה נגד הנאשם 1 עצמו שלא התייצב.

ביום 25.1.21 ב"כ הנאשם 1 התייצב אך הודיע שאינו יכול להמתין עוד וביקש דחיה.

ביום 22.3.21 ביקשו הסניגורים דחיה בהסכמה. הבהרתי כבר אז שלא יינתנו דחיות נוספות.

ביום 13.10.21 ב"כ הנאשם 1 לא התייצב.

ביום 15.12.21 לא התייצב ב"כ הנאשם 1 ולכן ציינתי בהחלטה "בתיק זה קיימים שני נאשמים ושני סניגורים. קשה עד בלתי אפשרי להביא את ארבעת הגורמים להתייצבות בו זמנית. לעיתים נאשם 1 התייצב ונאשם 2 לא התייצב. לעיתים התייצב סניגור אחד והשני לא". לכן בשלב מסוים ציינתי כי לא יינתנו דחיות נוספות. המלצתי לצדדים להיפגש.

בסופו של דבר ולאחר שהבעתי תסכול ומורת רוח מהתנהלות הדיונית של הנאשמים שריינתי שני מועדים הוכחות וקבעתי דיון לשם מענה לכתב האישום. גם לדיון זה, הנאשם 1 ובא כוחו לא התייצבו ללא הודעה מראש ואף לא בדיעבד.

קבעתי כי: "נראה כי הגיעה העת להמחיש לנאשם 1 כי לא ניתן להשלים עם התנהלות זו. ב"כ הנאשם 1 יסביר מדוע לא יוטלו על הנאשם 1 הוצאות בגין הצורך בדחיית הדיון פעם אחר פעם. כמו כן ובאותה הודעה תוגש תשובתו המפורשת של הנאשם 1 לכתב האישום".

מאז החלטה זו מיום 6.4.22, לא הוגשו הודעות כלשהן מטעם הנאשם 1 או בא כוחו.

התנהלותו קשה זו של הנאשם 1 ובא כוחו איננה יכולה לעבור ללא סנקציה בצידה. מדובר בעיכוב בן שנתיים ימים, מבלי שניתן מענה לכתב האישום. אין צורך להרחיב על בזבז הזמן של בית המשפט, התביעה, והסנגוריה הציבורית (המייצגת את הנאשם 2). אין צורך להרחיב על הפגיעה הקשה בהליך המשפטי. מדובר באי כיבוד החלטת בית המשפט שמורה על מתן הסבר מדוע לא יושתו הוצאות. זוהי התנהלות בוטה. כמו כן, הנאשם 1 לא קיים הוראתי למסור מענה לכתב האישום.

אציין כי הסנגורית של הנאשם 2 הציעה לקבוע את התיק לגישור. הבקשה נדחתה. וכי איזו תוחלת להליך גישור בתנאים אלה?

כאמור לעיל, לא ניתן היה לקיים ישיבה אליה יתייצבו כלל הגורמים. ואם לדיוני ההקראה התקשה הנאשם 1 להתייצב, ואם קשה היה לו למלא אחר החלטות מפורשות, מה הטעם בקביעת מועד לגישור. מה גם שנאשם 1 לא הביע הסכמתו לעניין זה.

בנסיבות הכוללות אני משית הוצאות אישיות על הנאשם וכן על בא כוחו, עו"ד וליד שנאן, וזאת לפי הפירוט הבא:

הנאשם 1 יישא בתשלום סך של 2000 ₪ וזאת עד ליום 15.7.22.

עו"ד וליד שנאן יישא בתשלום סך 4000 ₪ וזאת עד ליום 15.7.22.

מובן כי אי עמידה בתשלום ההוצאות תגרור הצטברות ריביות לפי חוק.

ניתן יהיה לשלם את ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

החלטה זו תועבר לעיון כבוד השופטת י' פרדלסקי, בפניה יישמעו ההוכחות ולעיונה המענה לכתב האישום אמור היה .

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"ב, 16 מאי 2022, בהעדר הצדדים.